

ROZSUDEK SOUDU (pátého senátu)

6. prosince 2005 *

Ve věci T-48/02,

Brouwerij Haacht NV, se sídlem v Boortmeerbeek (Belgie), zastoupená Y. van Gervenem, F. Louisem a H. Viaenem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené A. Bouquetem a W. Wilsem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení a podpůrně snížení pokuty uložené žalobkyni v článku 4 rozhodnutí Komise 2003/569/ES ze dne 5. prosince 2001 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES (věc IV/37.614/F3 PO/Interbrew a Alken-Maes) (Úř. věst. L 200, s. 1),

* Jednací jazyk: nizozemština.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (pátý senát),

ve složení M. Vilaras, předseda, M. E. Martins Ribeiro a K. Jürimäe, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 9. prosince 2004,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- ¹ Nařízení Rady č. 17 ze dne 6. února 1962, první nařízení, kterým se provádějí články [81] a [82] Smlouvy (Úř. věst. 1962, 17, s. 204; Zvl. vyd. 08/01, s. 3), v čl. 15 odst. 2 uvádí:

„Komise může podnikům nebo sdružením podniků uložit rozhodnutím pokuty ve výši od 1 000 do 1 000 000 [eur] nebo v částce tuto výši přesahující, ale nepřesahující

10 % obratu dosaženého v předchozím účetním roce všemi podniky, které se na porušení podílely, a pokud úmyslně nebo z nedbalosti:

a) poruší čl. [81] odst. 1 a článek [82] Smlouvy, nebo

b) poruší povinnosti uložené podle čl. 8 odst. 1 [nařízení].

Při stanovení výše pokuty se bere v úvahu závažnost a trvání daného porušení [protiprávního jednání].“

2 Pokyny o metodě stanovování pokut uložených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy o ESUO (Úř. věst. 1998, C 9, s. 3, dále jen „pokyny“) zavádějí pravidla stanovování výše uvedených pokut, „která vycházejí ze základní částky, jež bude zvýšena s ohledem na přitěžující okolnosti, nebo snížena s ohledem na polehčující okolnosti“ (pokyny, druhý pododstavec). Podle těchto pokynů „se základní částka stanoví podle závažnosti a délky protiprávního jednání, což jsou jediná kritéria uvedená v čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17“ (pokyny, bod 1).

3 Sdělení Komise o neuložení nebo snížení pokut v případech kartelových dohod (Úř. věst. 1996, C 207, s. 4, dále jen „sdělení o spolupráci“) „vymezuje podmínky, za

kterých mohou být podniky spolupracující s Komisí v průběhu jejího šetření osvobozeny od pokuty nebo být oprávněny ke snížení pokuty, kterou by jinak musely zaplatit“ (*neoficiální překlad*) (bod A 3 sdělení).

4 Bod D sdělení o spolupráci zní takto:

„D. Podstatné snížení výše pokuty

1. Pokud podnik spolupracuje, aniž by byly splněny všechny podmínky uvedené v [bodech] B a C, má nárok na 10% až 50% snížení výše pokuty, která by mu byla uložena, pokud by ke spolupráci nedošlo.

2. Tak tomu může být zejména pokud:

- před odesláním oznámení námitek podnik poskytne Komisi informace, dokumenty nebo jiné důkazy, které přispívají k prokázání existence protiprávního jednání,
- po obdržení oznámení námitek podnik informuje Komisi, že nezpochybňuje věcnou správnost skutkových zjištění, na kterých Komise založila svá obvinění.“ (*neoficiální překlad*)

Skutkový základ sporu

- 5 V roce 1999 Komise zahájila pod číslem věci IV/37.614/F3 šetření vztahující se k případným protiprávním jednáním porušujícím pravidla Společenství v oblasti hospodářské soutěže v belgickém pivovarnickém průmyslovém odvětví.
- 6 Dne 29. září 2000 Komise zahájila v rámci uvedeného šetření řízení a přijala oznámení námitek vůči žalobkyni, jakož i vůči podnikům Interbrew NV (dále jen „Interbrew“), Groupe Danone (dále jen „Danone“), Brouwerijen Alken-Maes NV (dále jen „Alken-Maes“) a NV Brouwerij Martens (dále jen „Martens“). Řízení zahájené vůči žalobkyni a oznámení námitek, které jí bylo zasláno, se vztahovalo výlučně k její předpokládané účasti v kartelové dohodě týkající se prodeje piva v Belgii pod značkou distributora.
- 7 Dne 5. prosince 2001 Komise přijala rozhodnutí 2003/569/ES v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES (věc IV/37.614/F3 PO/Interbrew a Alken-Maes) (Úř. věst. L 200, s. 1) týkající se žalobkyně a podniků Interbrew, Danone, Alken-Maes a Martens (dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 8 V napadeném rozhodnutí jsou shledána dvě různá protiprávní jednání porušující pravidla hospodářské soutěže, tedy jednak celkový souhrn dohod nebo jednání ve vzájemné shodě v oblasti prodeje piva v Belgii (dále jen „kartelová dohoda Interbrew/Alken-Maes“) a jednak jednání ve vzájemné shodě v oblasti prodeje piva pod značkou distributora (dále jen „kartelová dohoda o prodeji piva pod značkou distributora“). Napadené rozhodnutí konstatuje, že Danone, Alken-Maes a Interbrew se účastnily prvního protiprávního jednání, zatímco žalobkyně, Alken-Maes, Interbrew a Martens se účastnily druhého protiprávního jednání.

- 9 Protiprávní jednání vytýkané žalobkyni spočívá v její účasti na jednání ve vzájemné shodě ohledně cen, rozdělení zákazníků a výměny informací v tržním segmentu prodeje piva pod značkou distributora v Belgii v období od 9. října 1997 do 7. července 1998.
- 10 Jelikož se domnívala, že souhrn všech poznatků jí umožňuje učinit závěr, že uvedené protiprávní jednání bylo ukončeno, Komise nepovažovala za nutné uložit dotyčným podnikům povinnost ukončit protiprávní jednání podle čl. 3 nařízení č. 17.
- 11 Komise se naproti tomu domnívala, že je třeba podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 uložit pokutu Interbrew, Alken-Maes, žalobkyni a Martens za jejich účast na tomto protiprávním jednání.
- 12 V tomto ohledu Komise v napadeném rozhodnutí uvedla, že všichni účastníci kartelové dohody o prodeji piva pod značkou distributora se tohoto protiprávního jednání dopustili úmyslně.
- 13 Pro účely výpočtu výše pokut, které mají být uloženy, Komise v napadeném rozhodnutí použila metodologii vymezenou v pokynech, jakož i ve sdělení o spolupráci.
- 14 V bodě 335 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že horizontální jednání ve vzájemné shodě v oblasti cen a rozdělení trhu jsou svou samotnou povahou velmi závažným protiprávním jednáním a že výměna informací je prostředkem k uskutečnění tohoto jednání ve vzájemné shodě.

- 15 V bodě 337 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že pokud jde o dopad na trh, je třeba zdůraznit, že různé tajné praktiky účastníků měly za cíl rozdělit zákazníky a nakonec určovat vyšší ceny, než jsou ceny, které by byly dosaženy v podmínkách volné hospodářské soutěže. Komise rovněž uznala, že nemá k dispozici, pouze snad s jednou výjimkou, důkaz, že jednání ve vzájemné shodě vedlo zúčastněné podniky k přizpůsobení jejich chování na trhu, což však nic nemění na tom, že na schůzkách organizovaných v rámci kartelové dohody o značkách distributorů byla projednávána otázka rozdělení zákazníků a otázka cen a že v této souvislosti došlo k výměně informací. Měla za to, že skutečnost, že belgické pivovary si zřejmě vyměnily informace týkající se prodeje piva pod značkou distributora v Belgii pouze jednou, nijak nesnižuje závažnost těchto jednání, jelikož cíl tohoto jednání ve vzájemné shodě spočívající v neúčinnosti cenové nabídky za smlouvy partnerů za účelem vyhnouti se cenové válce totiž nevyžaduje pravidelnou výměnu informací. Komise uvedla, že tato skutečnost neopravňuje učinit jasný a jednoduchý závěr, že kartelová dohoda jako taková neměla žádný nebo měla pouze omezený dopad na trh.
- 16 V bodě 338 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise upřesnila, že pokud jde o rozsah relevantního zeměpisného trhu vzala v úvahu skutečnost, že schůzky se sice týkaly celého belgického území, ale omezily se na tržní segment prodeje piva pod značkou distributora, která představuje 5,5 % celkové belgické spotřeby piva.
- 17 Komise v bodě 339 odůvodnění napadeného rozhodnutí dospěla k závěru, že v této souvislosti se domnívá, že protiprávní jednání je závažným protiprávním jednáním porušujícím čl. 81 odst. 1 ES.
- 18 V bodě 340 odůvodnění Komise uvedla povinnost zohlednit pro účely stanovení výše pokuty skutečnou hospodářskou schopnost účastníků protiprávního jednání vážně narušit hospodářskou soutěž a povinnost stanovit vyšší pokuty na úrovni zaručující odrazující účinek. V bodě 341 odůvodnění napadeného rozhodnutí dodala, že je tedy

důležité, za účelem zohlednění skutečné schopnosti zúčastněných podniků způsobit významnou škodu na belgickém trhu s pivem, a zejména v tržním segmentu prodeje piva pod značkou distributora, rozlišovat mezi různými podniky, které se účastnily protiprávního jednání. Komise upřesnila, že v rámci zohlednění obratu dosaženého různými podniky v tržním segmentu značek distributorů rozlišila dvě skupiny podniků. Žalobkyně a Martens, které dosáhly nejvyššího obratu v tržním segmentu značek distributorů, spadají do první skupiny. Podniky Interbrew a Alken-Maes, které v tomto tržním segmentu dosáhly daleko nižšího obratu, se nacházejí v druhé skupině.

- 19 V bodě 342 odůvodnění napadeného rozhodnutí s ohledem na předcházející skutečnosti Komise shledala přiměřeným uložit pokuty jednak ve výši 300 000 eur žalobkyni a Martens a jednak ve výši 250 000 eur podnikům Interbrew a Alken-Maes.
- 20 Za účelem zajištění, aby pokuta měla dostatečně odrazující povahu, a zohlednění skutečnosti, že Interbrew a Alken-Maes, jako mezinárodní podniky nebo podniky patřící do mezinárodní skupiny, což není případ žalobkyně a Martens, měly snadnější přístup k právním a ekonomickým znalostem a infrastruktuře, což jim umožnilo lépe posoudit protiprávní povahu jejich chování a z něj vyplývající následky z pohledu práva hospodářské soutěže, Komise v bodě 343 odůvodnění napadeného rozhodnutí shledala, že je třeba upravit výchozí částku pokuty Interbrew a Alken-Maes. V bodě 344 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že s ohledem na velikost a celkové zdroje každého z těchto podniků musí být výše pokuty 250 000 eur, stanovená jak pro Interbrew, tak pro Alken-Maes, pětinasobně zvýšena v případě Interbrew a dvojnásobně zvýšena v případě Alken-Maes.
- 21 V bodě 345 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že délka trvání protiprávního jednání byla devět měsíců, což nebylo zpochybněno žádnou ze stran, a že tato skutečnost neodůvodňuje žádné zvýšení pokuty.

- 22 V bodě 347 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že bylo prokázáno, že Interbrew a Alken-Maes iniciovaly schůzky o prodeji piva pod značkou distributora a že bylo třeba s ohledem na tuto přitěžující okolnost zvýšit základní částku pokuty o 30 % v případě Interbrew i Alken-Maes.
- 23 Komise naopak nepřijala žádnou polehčující okolnost, přičemž všechny argumenty uplatněné za tímto účelem byly odmítnuty v bodech 348 až 354 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Je nicméně důležité uvést, že v bodě 351 odůvodnění napadeného rozhodnutí má Komise za to, že při výpočtu pokuty, která má být žalobkyni uložena, nebyl žádný důvod ke zohlednění okolnosti, že obrat, kterého žalobkyně dosáhla v tržním segmentu prodeje piv pod značkami distributorů, představoval pouze malou část jejího celkového obratu. Komise připomněla, že závažnost a délka trvání protiprávního jednání jsou základními prvky výpočtu pokuty a že ačkoliv v minulosti prováděla výpočet pokut podle základní výše odpovídající určitému procentu dotyčného obratu, jedinými omezeními volnosti výběru kritéria Komisí při stanovení výše pokut jsou v souladu s čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 legální prahové hodnoty stanovené v tomto ustanovení. Komise dodala, že pro účely posouzení závažnosti protiprávního jednání ve zbývajících otázkách řádně zohlednila hospodářský význam činnosti, ke které se vztahovalo protiprávní jednání.
- 24 Komise dále v bodě 355 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že se všechny podniky, které se účastnily kartelové dohody, dovolávaly sdělení o spolupráci.
- 25 Pokud jde o Interbrew, Komise konstatovala, že se nemůže domáhat „významného snížení“ své pokuty ve smyslu bodu C sdělení o spolupráci, jelikož iniciovala diskuse o značkách distributorů. Komise nicméně uvedla, že Interbrew odhalila existenci jednání ve vzájemné shodě v době, kdy o této věci Komise nic nevěděla, že

poskytovala svou pomoc neustále a bez výhrad po celou dobu šetření a že nezpochybnila věcnou správnost skutkových okolností zakládajících podle Komise protiprávní jednání. Komise tedy na základě bodu D sdělení o spolupráci snížila výši pokuty uložené Interbrew o 50 %.

- 26 Pokud jde o Alken-Maes, Komise uvedla, že nezpochybnila věcnou správnost skutkových okolností, které podle Komise zakládají kartelovou dohodu o prodeji piva pod značkou distributora, ale že její spolupráce nešla nad rámec pouhé odpovědi na žádost o informace, kterou jí Komise zaslala dne 22. března 2000 v souladu s čl. 11 odst. 1 nařízení č. 17. Komise se v důsledku toho domnívá, že bylo přiměřené snížit pokutu uloženou Alken-Maes o 10 % na základě druhé odrážky bodu D 2 sdělení o spolupráci.
- 27 Pokud jde o žalobkyni, Komise uvedla, že v tomto smyslu nezpochybnila věcnou správnost skutkových okolností zakládajících protiprávní jednání, ale že informace, které byly Komisi poskytnuty, nešly nad rámec odpovědi na žádost o informace, kterou jí Komise zaslala dne 22. března 2000 v souladu s čl. 11 odst. 1 nařízení č. 17. Komise tedy rozhodla, že je přiměřené snížit pokutu uloženou žalobkyni o 10 % na základě druhé odrážky bodu D 2 sdělení o spolupráci.
- 28 Nakonec pokud jde o Martens, Komise nejprve uvedla, že ve své odpovědi na sdělení námitek zpochybnila existenci protiprávního jednání, které bylo popsáno ve sdělení námitek, dále uvedla, že informace, které byly Komisi zaslány před odesláním sdělení námitek, nešly nad rámec odpovědi na žádost o informace, kterou jí Komise zaslala dne 22. března 2000 v souladu s čl. 11 odst. 1 nařízení č. 17, a konečně, že dokumenty poskytnuté Komisi po odeslání sdělení námitek se vztahovaly výlučně k podpoře důvodů na její obranu nebo poukazovaly na případnou existenci jiného

protiprávního jednání porušujícího pravidla hospodářské soutěže, přičemž tyto okolnosti nemohou vést ke snížení pokuty. Komise nicméně zohlednila skutečnost, že Martens spolupracovala způsobem, který urychlil řízení, a shledala přiměřeným snížit pokutu, která jí byla uložena, o 10 % na základě bodu D sdělení o spolupráci.

29 Výrok napadeného rozhodnutí zní následovně:

„Článek 3

Společnosti [Interbrew], [Alken-Maes], [žalobkyně] a [Martens] porušily čl. 81 odst. 1 [ES] tím, že se účastnily jednání ve vzájemné shodě, které se týkalo cen, rozdělení zákazníků a výměny informací v tržním segmentu prodeje pív v Belgii pod značkou distributora, v době od 9. října 1997 do 7. července 1998.

Článek 4

[Interbrew], [Alken-Maes], [žalobkyni] a [Martens] se z důvodu protiprávních jednání shledaných v článku 3 ukládají následující pokuty:

- a) [Interbrew]: pokuta 812 000 eur;

- b) [Alken-Maes]: pokuta 585 000 eur;

c) [žalobkyni]: pokuta 270 000 eur;

d) [Martens]: pokuta 270 000 eur.

[...]“

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

30 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 27. února 2002 byla podána projednávaná žaloba.

31 Na základě zprávy soudce zpravodaje se Soud (pátý senát) rozhodl zahájit ústní část řízení. Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky Soudu byly vyslechnuty na jednání dne 9. prosince 2004.

32 Na jednání Soud požádal Komisi na základě čl. 64 odst. 3 jednacího řádu Soudu, aby v určité lhůtě předložila některé dokumenty. V této souvislosti se předseda pátého senátu za účelem umožnit účastníkům řízení předložení jejich vyjádření k uvedeným dokumentům na konci jednání rozhodl odložit skončení ústní části řízení.

33 Komise vyhověla žádosti Soudu předložit dokumenty uvedené na jednání ve stanovené lhůtě.

34 Dne 14. března 2005 žalobkyně předložila svá písemná vyjádření k uvedeným dokumentům. Dne 10. května 2005 Komise předložila svá písemná vyjádření k písemným vyjádřením předloženým žalobkyní dne 14. března 2005.

35 Předseda pátého senátu ukončil ústní část řízení dne 10. května 2005. Účastníci řízení o tom byli informováni dopisem ze dne 30. června 2005.

36 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil článek 4 napadeného rozhodnutí, který jí ukládá pokutu 270 000 eur, a v případě potřeby rozhodl neuložit žalobkyni žádnou pokutu a, podpůrně, podstatně snížit výši uložené pokuty;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

37 Komise navrhuje, aby Soud:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 38 Žalobkyně na podporu své žaloby vznáší tři žalobní důvody. První žalobní důvod, který byl vznesen jako hlavní, vychází z porušení povinnosti odůvodnění vyplývající z článku 253 ES, jakož i čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a pokynů, z důvodu nesprávného posouzení skutečné hospodářské schopnosti žalobkyně způsobit významnou škodu jiným subjektům, zejména spotřebitelům. Druhý žalobní důvod, který byl vznesen podpůrně, vychází z porušení pokynů, respektive povinnosti odůvodnění, z důvodu nesprávného posouzení role, kterou žalobkyně hrála v kartelové dohodě. Třetí žalobní důvod, který byl rovněž vznesen podpůrně, vychází z porušení sdělení o spolupráci a zásady rovného zacházení.

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení povinnosti odůvodnění, jakož i čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a pokynů, z důvodu nesprávného posouzení skutečné hospodářské schopnosti žalobkyně způsobit významnou škodu jiným subjektům, zejména spotřebitelům

- 39 Žalobní důvod se skládá ze dvou částí. V první části žalobkyně uplatňuje, že Komise tím, že nevymezila tržní segment prodeje piva pod značkou distributora jako relevantní trh, porušila povinnost odůvodnění, která jí náleží. V druhé části tvrdí, že i kdyby tržní segment prodeje piva pod značkou distributora byl relevantním trhem, Komise posoudila její skutečnou hospodářskou schopnost způsobit významnou škodu jiným subjektům, zejména spotřebitelům, v rozporu s čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17.

K první části vycházející z porušení povinnosti odůvodnění z důvodu nevymezení tržního segmentu prodeje piva pod značkou distributora jako relevantního trhu

— Argumenty účastníků řízení

- 40 Žalobkyně uplatňuje, že Komise nevymezila relevantní trh, což je nevyhnutelnou podmínkou ke změření síly na trhu a určení skutečné hospodářské schopnosti účastníků protiprávního jednání způsobit významnou škodu jiným subjektům.
- 41 Analýza Komise v napadeném rozhodnutí neumožňuje učinit závěr, že tržní segment prodeje piva pod značkou distributora je trhem odděleným od obecného trhu s pivem v Belgii, na kterém byly žalobkyně a Martens chráněny proti konkurenčnímu tlaku dvou větších účastníků na trhu s belgickým pivem, tedy Interbrew a Alken-Maes. Z toho vyplývá, že z důvodu nevymezení relevantního trhu nebyla Komise oprávněna posoudit skutečnou hospodářskou schopnost žalobkyně způsobit významnou škodu jiným subjektům, zejména spotřebitelům, pouze s ohledem na obrat, kterého dosáhla v tržním segmentu prodeje piva pod značkou distributora.
- 42 Tímto postupem Komise porušila povinnost odůvodnění, která pro ni vyplývá z článku 253 ES.
- 43 Komise tuto argumentaci zpochybňuje a uplatňuje, že zcela vyhověla požadavkům odůvodnění, které pro ni vyplývají v oblasti ukládání pokut.

— Závěry Soudu

- 44 Jde-li o žaloby směřující proti rozhodnutím Komise ukládajícím pokuty podnikům za porušení pravidel hospodářské soutěže, je Soud příslušný ve dvou směrech. Jednak je pověřený kontrolou legality těchto rozhodnutí na základě článku 230 ES. V této souvislosti musí zejména kontrolovat dodržení povinnosti odůvodnění stanovené v článku 253 ES, jejíž porušení způsobuje protiprávnost rozhodnutí. Jednak je Soud příslušný k posouzení přiměřené povahy výše pokut v rámci pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci, která mu je přiznána článkem 229 ES a čl. 17 nařízení č. 17. Toto posledně uvedené posouzení může odůvodnit předložení a zohlednění doplňujících informací, jejichž uvedení v napadeném rozhodnutí není jako takové vyžadováno na základě povinnosti odůvodnění stanovené v článku 253 ES (rozsudek Soudního dvora ze dne 16. listopadu 2000, KNP BT v. Komise, C-248/98 P, Recueil, s. I-9641, body 38 až 40, a rozsudek Soudu ze dne 9. července 2003, Cheil Jedang v. Komise, T-220/00, Recueil, s. II-2473, bod 215).
- 45 Co se týče kontroly dodržování povinnosti odůvodnění, podle ustálené judikatury z odůvodnění vyžadovaného článkem 253 ES musejí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby dotčené osoby mohly rozpoznat důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho celkovou souvislost, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudky Soudního dvora ze dne 13. března 1985, Nizozemsko a Leeuwarder Papierwarenfabriek v. Komise, C-296/82 a C-318/82, Recueil, s. 809, bod 19, ze dne 29. února 1996, Belgie v. Komise, C-56/93, Recueil, s. I-723, bod 86, a ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 63, rozsudek Cheil Jedang v. Komise, bod 44 výše, bod 216).

46 Co se týče dosahu povinnosti odůvodnění týkající se výpočtu pokut ukládaných za porušení pravidel Společenství v oblasti hospodářské soutěže, je jednak třeba připomenout, že tento dosah musí být vymezen s ohledem na ustanovení druhého pododstavce čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17, podle kterého se „při stanovení výše pokuty bere v úvahu závažnost a trvání daného porušení [protiprávního jednání]“. Přitom podstatné náležitosti, které tato povinnost odůvodnění představuje, jsou splněny, jestliže Komise ve svém rozhodnutí uvede prvky posouzení, které jí umožnily vymežit závažnost a délku trvání protiprávního jednání (rozsudky Soudního dvora ze dne 16. listopadu 2000, *Sarrió v. Komise*, C-291/98 P, Recueil, s. I-9991, bod 73, a ze dne 15. října 2002, *Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, Recueil, s. I-8375, bod 463). Dále pak pokyny, jakož i sdělení o spolupráci, obsahují orientační pravidla o prvcích posouzení, které Komise musí vzít v úvahu za účelem vymezení závažnosti a délky trvání protiprávního jednání (rozsudek *Cheil Jedang v. Komise*, bod 44 výše, bod 217). Za těchto podmínek jsou podstatné náležitosti, které povinnost odůvodnění představuje, splněny, jestliže Komise ve svém rozhodnutí uvádí prvky posouzení, které musela vzít v úvahu v rámci použití těchto pokynů, případně sdělení o spolupráci, a které jí umožnily vymežit závažnost a délku trvání protiprávního jednání pro účely výpočtu výše pokuty (rozsudek *Cheil Jedang v. Komise*, bod 44 výše, bod 218).

47 V projednávané věci Komise tyto podstatné náležitosti splnila.

48 Je namístě zaprvé konstatovat, že Komise v napadeném rozhodnutí podrobně uvedla způsob, kterým postupovala při výpočtu uložených pokut, a to tím, že vysvětlila každou fázi svých úvah (viz výše uvedené body 14 až 28).

49 Zadruhé je třeba rovněž uvést, že žalobkyně jednak uznala takové protiprávní jednání, jaké bylo shledáno Komisí v článku 3 napadeného rozhodnutí, což znamená,

že nezpochybňuje skutečnost, že kartelová dohoda se týkala výlučně tržního segmentu prodeje piva pod značkou distributora. Žalobkyně dále v rámci svého návrhu na zrušení nebo snížení pokuty nezpochybňuje ani to, že kartelová dohoda se týkala výlučně tržního segmentu prodeje piva pod značkou distributora, stejně tak jako nezpochybňuje ani obraty dosažené každým dotyčným podnikem v tomto tržním segmentu, které byly vyčísleny Komisí, ani rozdělení podniků do dvou kategorií, které Komise provedla na základě obratu dosaženého v tomto tržním segmentu.

50 Z těchto zjištění jednak vyplývá, že nelze mít žádnou pochybnost o skutečnosti, že protiprávní jednání vytýkané žalobkyni, tak jak jej Komise shledala, se týkalo výlučně prodejů piva pod značkou distributora, a jednak, že Komise vyhodnotila různé skutečnosti, které na základě pokynů zohlednila za účelem stanovení výše pokuty s ohledem právě na tento tržní segment. V rámci tohoto postupu Komise ostatně odkazovala buď na kartelovou dohodu o značkách distributorů nebo prodeji piva pod těmito značkami, nebo na tržní segment prodeje piva pod značkou distributora.

51 Zvláště ze znění bodů 335 až 339 odůvodnění napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, že omezení předmětu kartelové dohody na tržní segment prodeje piva pod značkou distributora hrálo určující roli v klasifikaci protiprávního jednání jako závažného, a nikoliv jako velmi závažného protiprávního jednání ve smyslu bodu 1 A odst. 2 pokynů. Komise totiž v bodě 338 odůvodnění napadeného rozhodnutí zohlednila skutečnost, že ačkoliv se schůzky jistě týkaly celého belgického území, byly omezeny na tržní segment prodeje piva pod značkou distributora, který představoval 5,5 % celkové spotřeby piva v Belgii.

52 Právě v této souvislosti je namístě analyzovat odůvodnění poskytnuté Komisí vztahující se k jejímu posouzení skutečné hospodářské schopnosti žalobkyně způsobit významnou škodu jiným subjektům.

- 53 V tomto ohledu se nejdříve jeví, jak správně tvrdí Komise, že uvedené posouzení bylo pouze jednou z několika fází postupu stanovení konkrétní výchozí částky pokuty každému podniku s ohledem na závažnost uskutečněného protiprávního jednání, která byla stanovena na základě vícero kritérií.
- 54 Přitom poté, co uvedla, že protiprávní jednání má být považováno za závažné s ohledem zejména na skutečnost, že se omezilo na tržní segment prodeje piva pod značkou distributora, Komise v bodě 341 odůvodnění napadeného rozhodnutí upřesnila, že je důležité provést rozlišení mezi podniky, které se účastnily protiprávního jednání, „za účelem zohlednění skutečné schopnosti zúčastněných podniků způsobit významnou škodu na belgickém trhu s pivem a zejména v tržním segmentu prodeje piva pod značkou distributora“. Ačkoliv Komise učinila odkaz na „belgický trh s pivem“, který na jednání označila jako neobratnost v psaní, jak ze skutečnosti, že dodala „a zejména v tržním segmentu prodeje piva pod značkou distributora“, tak ze skutečnosti, že zohlednila „obrat dosažený různými podniky v tržním segmentu značek distributorů“, vyplývá, že Komise hodlala rozlišit míru odpovědnosti každého podniku v této kartelové dohodě právě s ohledem na tržní segment prodeje piva pod značkou distributora tím, že posoudila jejich skutečnou hospodářskou schopnost způsobit významnou škodu jiným subjektům, zejména spotřebitelům, v souladu s čtvrtým pododstavcem bodu 1 A pokynů.
- 55 Skutečnost, že toto posouzení odkazovalo na tržní segment prodeje piva pod značkou distributora, je pouze důsledkem skutečnosti, že celkové posouzení Komise za účelem posouzení závažnosti protiprávního jednání muselo nutně zohlednit skutečnost, že se kartelová dohoda vztahovala pouze k uvedenému tržnímu segmentu, jak Komise shledala v článku 3 napadeného rozhodnutí. Nebylo by ostatně smysluplné, aby Komise jednak zohlednila skutečnost, že se kartelová dohoda vztahovala pouze na tržní segment prodeje piva pod značkou distributora, pro určení závažnosti ve smyslu prvního a druhého pododstavce bodu 1 A pokynů, a jednak aby posoudila skutečnou hospodářskou schopnost dotčených podniků způsobit významnou škodu jiným subjektům, zejména spotřebitelům, na obecném trhu s pivem prodáváním v Belgii.

- 56 Z toho vyplývá, že žalobkyně nemůže Komisi vytkat, že porušila povinnost odůvodnění, která jí přísluší, tím, že pro účely posouzení její „skutečné hospodářské schopnosti“ způsobit významnou škodu jiným subjektům vycházela z tržního segmentu prodeje piva pod značkou distributora, jelikož jednak Komise v napadeném rozhodnutí zmínila různé prvky posouzení, které jí umožnily vymezit závažnost protiprávního jednání, a jednak z těchto informací vyplývá, že posouzení Komise systematicky zohledňovalo skutečnost, že kartelová dohoda se vztahovala výlučně na tržní segment prodeje piva pod značkou distributora.
- 57 V každém případě v souvislosti s použitím pokynů pro účely posouzení „skutečné hospodářské schopnosti“ žalobkyně způsobit významnou škodu jiným subjektům, i kdyby bylo namístě rozumět argumentaci žalobkyně tak, že podporuje bod žalobního důvodu vycházející z porušení povinnosti Komise předběžně vymezit tržní segment prodeje piva pod značkou distributora, je namístě nejprve uvést, že pokyny nevyžadují, aby Komise formálně vymezila relevantní zeměpisný trh (rozsudek Soudu ze dne 6. července 2000, Volkswagen v. Komise, T-62/98, Recueil, s. II-2707, bod 341), ani nepředepisují konkrétní metodu pro účely vymezení skutečné schopnosti účastníků protiprávního jednání způsobit významnou škodu jiným subjektům, zejména spotřebitelům. Pokyny také neukládají, aby případná volba Komise posoudit uvedenou skutečnou schopnost na základě prodeje každého účastníka protiprávního jednání v tržním segmentu, na který se toto protiprávní jednání vztahuje, byla nutně podmíněna předchozí analýzou, že tento tržní segment je relevantním trhem.
- 58 Je důležité dále připomenout, že podle ustálené judikatury je v rámci použití čl. 81 odst. 1 ES třeba vymezit relevantní trh právě za účelem zjištění, zda dohoda může ovlivnit obchod mezi členskými státy a zda jejím cílem nebo výsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na společném trhu (rozsudky Soudu ze dne 21. února 1995, SPO a další v. Komise, T-29/92, Recueil, s. II-289, bod 74, ze dne 15. března 2000, Cimenteries CBR a další v. Komise, nazývaný „Cement“, T-25/95, T-26/95, T-30/95 až T-32/95, T-34/95 až T-39/95, T-42/95 až T-46/95, T-48/95, T-50/95 až T-65/95, T-68/95 až T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 a T-104/95, Recueil, s. II-491, bod 1093, a Volkswagen v. Komise, bod 57 výše, bod 230).

V důsledku toho povinnost vymezit relevantní trh v rozhodnutí přijatém podle čl. 81 odst. 1 ES má Komise pouze v případě, že bez takového vymezení není možné zjistit, zda dotčená dohoda, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě je s to ovlivnit obchod mezi členskými státy a zda má za cíl nebo výsledek vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na společném trhu (rozsudky Soudu ze dne 15. prosince 1998, *European Night Services* a další v. Komise, T-374/94, T-375/94, T-384/94 a T-388/94, Recueil, s. II-3141, body 93 až 95 a 105, a *Volkswagen v. Komise*, bod 57 výše, bod 230).

59 Od Komise tedy nemůže být vyžadováno, aby prokázala, že výrobek nebo výrobky, na které se vztahuje kartelová dohoda s protisoutěžním cílem, představují oddělený trh pro účely posouzení jednoho z použitelných kritérií pro stanovení výše pokuty, jelikož toto prokázání není nezbytné ke zjištění samotného protiprávního jednání. Stanovení výše pokuty musí být založeno na závažnosti a délce trvání protiprávního jednání, jak byly zjištěny Komisí, přičemž pro účely výpočtu pokuty uložené za uskutečněné protiprávní jednání nemůže být posouzení skutečné hospodářské schopnosti účastníků způsobit škodu jiným subjektům, zejména spotřebitelům, provedeno s odkazem na jiné výrobky, než na výrobky, které jsou předmětem kartelové dohody.

60 První část prvního žalobního důvodu tedy musí být zamítnuta.

K druhé části vycházející z porušení čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a pokynů z důvodu nesprávného posouzení skutečné schopnosti žalobkyně způsobit významnou škodu jiným subjektům, zejména spotřebitelům

— Argumenty účastníků řízení

61 Žalobkyně uplatňuje, že i kdyby, jakože tomu tak nebylo, tržní segment prodeje piva pod značkou distributora byl relevantním trhem, Komise shledala v rozporu s čl. 15

odst. 2 nařízení č. 17 a pokyny, že její skutečná hospodářská schopnost způsobit na tomto trhu významnou škodu jiným subjektům byla větší než u Interbrew a Alken-Maes, zatímco tyto společnosti s podíly na trhu 55 %, respektive 15 %, měly velmi silné postavení na obecném trhu s pivem v Belgii. Navzdory tomu, že žalobkyně dosáhla v tržním segmentu prodeje piva pod značkou distributora k datu zohledněnému v napadeném rozhodnutí vyšší obrát, než byl obrát Interbrew a Alken-Maes, měla mnohem menší skutečnou hospodářskou schopnost způsobit významnou škodu jiným subjektům.

62 Tento skutkový stav je prokázán, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, skutečností, že Interbrew a Alken-Maes iniciovaly čtyři schůzky zaměřené na prodeje pod značkou distributora, kterou Komise úmyslně ignorovala a která odporuje jejímu zjištění, podle kterého byly Interbrew a Alken-Maes účastníky menšího významu na trhu prodeje piva pod značkou distributora. Pro účely posouzení skutečné hospodářské schopnosti účastníků protiprávního jednání způsobit významnou škodu jiným subjektům na tomto trhu není možné přehlížet jejich hospodářskou schopnost na obecném trhu s pivem. Díky jejich značným výrobním schopnostem a vyšším maržím z jejich prodejů pod vlastní značkou mohly Interbrew a Alken-Maes vyvíjet na žalobkyni a Martens silný tlak na trhu prodeje piva pod značkou distributora.

63 Komise zpochybňuje argumentaci žalobkyně.

— Závěry Soudu

64 Pokud jde o podpůrný argument uplatňovaný žalobkyní týkající se nesprávného posouzení její skutečné schopnosti způsobit významnou škodu jiným subjektům,

zejména spotřebitelům, i kdyby byl tržní segment prodeje piva pod značkou distributora relevantním trhem, je nejprve namístě připomenout, že pro účely uvedeného posouzení v bodě 341 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise rozlišila mezi různými podniky, které se účastnily protiprávního jednání, tak, že je rozdělila do dvou kategorií na základě obratu, kterého dosáhly v tržním segmentu značek distributorů.

65 Je dále namístě připomenout (viz bod 49 výše), že ani jednotlivé obraty dosažené každým dotyčným podnikem v tomto tržním segmentu, jak byly vyčísleny Komisí, ani rozdělení podniků do dvou kategorií, které Komise provedla na základě uvedených obrátů, nejsou zpochybněny.

66 Pokud jde o argument, podle kterého okolnost, že Interbrew a Alken-Maes iniciovaly čtyři schůzky zaměřené na prodeje pod značkou distributora, odporuje zjištění, podle kterého Interbrew a Alken-Maes byly v tomto tržním segmentu účastníky menšího významu, je namístě připomenout, že Komise vzala v úvahu specifickou roli iniciátora, kterou měly Interbrew a Alken-Maes v kartelové dohodě týkající se prodeje piva pod značkou distributora tím, že vůči každému z těchto dvou podniků vycházela z přitěžujících okolností, která vedla k 30% zvýšení základní částky jejich pokut (viz bod 22 výše).

67 Pokud jde nakonec o argument žalobkyně, podle kterého zohlednění tržního segmentu prodeje piva pod značkou distributora pro účely posouzení její skutečné hospodářské schopnosti způsobit významnou škodu jiným subjektům, zejména spotřebitelům, ještě neznamená, že by bylo v této souvislosti možné odhlédnout od hospodářské schopnosti Interbrew a Alken-Maes na obecném trhu s pivem, je třeba uvést, že Komise v bodě 343 odůvodnění napadeného rozhodnutí z důvodu nutnosti zajistit odrazující účinek pokut zohledňuje skutečnost, že Interbrew a Alken-Maes jsou, na rozdíl od žalobkyně a Martens, mezinárodními podniky nebo podniky

náležícími do mezinárodní skupiny, které mají jednodušší přístup k právním a ekonomickým znalostem a infrastruktuře, jež jim umožní lépe posoudit protiprávní povahu jejich chování a z něj vyplývající následky z pohledu práva hospodářské soutěže. Přitom tím, že Komise z tohoto důvodu zdvojnásobila, respektive zpětínásobila konkrétní výchozí částky stanovené pro Alken-Maes, respektive Interbrew, zohlednila větší hospodářskou schopnost Alken-Maes a Interbrew na obecné úrovni.

- 68 Z toho vyplývá, že druhá část žalobního důvodu musí být zamítnuta a stejně tak musí být v plném rozsahu zamítnut první žalobní důvod.

K druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení jednak pokynů, z důvodu nesprávného posouzení role, kterou hrála žalobkyně v kartelové dohodě, a jednak povinnosti odůvodnění

Argumenty účastníků řízení

- 69 S odkazem na judikaturu Soudního dvora (rozsudek ze dne 10. prosince 1985, Stichting Sigarettenindustrie a další v. Komise, C-240/82 až C-242/82, C-261/82, C-262/82, C-268/82 a C-269/82, Recueil, s. 3831, bod 100) žalobkyně uplatňuje, že Komise nesprávně použila pokyny a nesplnila povinnost odůvodnění, která jí náleží, tím, že v této souvislosti nepřijala polehčující okolnost uvedenou v první odrážce bodu 3 pokynů, tedy „výlučně pasivní nebo ‚následovnickou‘ roli při protiprávním jednání“, zatímco žalobkyně hrála extrémně pasivní roli nebo v každém případě nepochybně méně aktivní roli, než kterou hrály tři ostatní podniky, které se účastnily dotyčných čtyř schůzek.

- 70 Na výzvu Soudu učiněnou na jednání za účelem upřesnění své argumentace žalobkyně uvedla, že nad rámec striktního použití polehčující okolnosti týkající se „výlučně pasivní nebo ‚následovnické‘ role při protiprávním jednání“ se v širší míře dovolává této polehčující okolnosti z důvodu své méně aktivní role v kartelové dohodě, než byla role, kterou hrály tři ostatní účastníci. Tato méně aktivní role je vysvětlena zejména nepřítomností žalobkyně na nizozemském trhu prodeje piva pod značkou distributora, kterého se týkaly dvě poslední schůzky v rámci kartelové dohody.
- 71 I když žalobkyně nezpochybňuje, že byla přítomna na čtyřech schůzkách, z nichž první dvě se konaly v Belgii a další dvě v Nizozemsku, ani že při setkáních hovořila o cenách a rozdělení klientů, zdůrazňuje, že pasivní nebo v každém případě méně aktivní povaha její role vyplývá ze dvou skutečností. Zaprvé, Interbrew a Alken-Maes schůzky iniciovaly. Zadruhé, žalobkyně nebyla přítomna na nizozemském trhu, a neměla tedy zájem o dvě schůzky, které se konaly v Nizozemsku a které byly zorganizovány Interbrew na žádost Martens.
- 72 Přítomnost žalobkyně na schůzkách a její účast na výměně informací nemůže umožnit kvalifikaci její role jako aktivní, neboť jinak by hrozilo, že zvažovaná polehčující okolnost bude zbavena jakéhokoliv smyslu. Její údajně aktivní role ve skutečnosti odpovídá pouze účasti v kartelové dohodě jako následovník.
- 73 Komise zpochybňuje argumentaci žalobkyně a uplatňuje, že méně aktivní role v kartelové dohodě každopádně nemůže být zohledněna jako polehčující okolnost.

Závěry Soudu

- 74 Pokud jde zaprvé o bod žalobního důvodu vycházející z nesprávného zjištění Komise, podle kterého role, kterou hrála žalobkyně v kartelové dohodě, nemohla být polehčující okolností, je nejprve třeba uvést, že v bodě 3 pokynů se uvádí, že snížit základní částku pokuty uložené podniku lze z důvodu zvláštních polehčujících okolností, jako je „výlučně pasivní nebo následovnická role při protiprávním jednání“ (první odrážka).
- 75 Je třeba rovněž připomenout, že podle judikatury, aby mohl mít podnik výhodu z polehčujících okolností vyplývajících z „výlučně pasivní nebo následovnické role“, musel zaujmout „rezervovaný postoj“ charakterizovaný nedostatkem aktivní účasti při vypracování protisoutěžní dohody nebo protisoutěžních dohod (rozsudek Cheil Jedang v. Komise, bod 44 výše, bod 167). V rámci skutečností, které mohou ukazovat na pasivní roli podniku v kartelové dohodě, Soud shledal, že lze zohlednit zejména skutečnosti, jako je výrazně sporadičtější účast podniku na schůzkách ve srovnání s běžnými účastníky kartelové dohody, jakož i opožděný vstup na trh, který je předmětem protiprávního jednání, bez ohledu na délku trvání účasti na protiprávním jednání, nebo také existenci výslovných prohlášení učiněných v tomto smyslu zástupci ostatních podniků, které se účastnily protiprávního jednání (rozsudek Cheil Jedang v. Komise, bod 44 výše, bod 168).
- 76 Je namístě dále uvést, že v projednávaném případě Komise v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že „jak [žalobkyně], tak Martens zmínily, že jejich účast v kartelové dohodě by měla být považována za pasivní“. V témže bodě odůvodnění Komise nicméně uvedla, že „se [žalobkyně] a Martens aktivně účastnily kartelové dohody o značkách distributorů“, že „tyto dvě pivovarnické společnosti se totiž účastnily všech schůzek, o nichž Komise ví, a že [žalobkyně] mimoto uznala, že si vyměňovala informace o prodeji piva pod značkou distributora v Belgii s jinými zúčastněnými pivovarnickými společnostmi a že uzavřela dohody o cenách a rozdělení zákazníků“.

- 77 Žalobkyně přitom nepochybně, že se zúčastnila všech schůzek v rámci kartelové dohody, které jsou známy Komisi, a ve své žalobě uznala, že byla přítomna na čtyřech dotyčných schůzkách, z nichž první dvě se konaly v Belgii a další dvě v Nizozemsku. Mimoto žalobkyně nepochybně (viz bod 71 výše), že stejně jako tři další pivovarnické společnosti, které se účastní řízení, hovořila na setkáních o cenách a rozdělení zákazníků.
- 78 Je tedy namístě učinit závěr, že žalobkyně tím, že se účastnila všech schůzek v rámci kartelové dohody a na těchto schůzkách si vyměňovala informace o cenách a rozdělení zákazníků, účastnila se kartelové dohody aktivně, což je zjevně v rozporu s tím, co je požadováno k tomu, aby se na ni vztahovala uplatňovaná polehčující okolnost.
- 79 Tento závěr nemůže být vyvrácen skutečností, že Interbrew a Alken-Maes iniciovaly schůzky týkající se prodeje piva pod značkou distributora. Skutečnost, že Komise s ohledem na určitého účastníka kartelové dohody posoudila zvláště aktivní roli, o které svědčí vyvinutí iniciativy k uzavření kartelové dohody, jako přítěžující okolnost, v žádném případě neznamena, že z tohoto důvodu musí s ohledem na ostatní účastníky vycházet z polehčující okolnosti z důvodu výlučně pasivní nebo následovnické role. Konkrétní prvky chování jednoho podniku totiž nemohou určit použitelnost přítěžující nebo polehčující okolnosti vůči jinému podniku. Zohlednění takových okolností se totiž odvíjí od jednotlivého chování jednoho podniku, a musí být tedy nutně založeno na prvcích chování, které jsou vlastní tomuto podniku.
- 80 Méně aktivní role v kartelové dohodě, kterou žalobkyně uplatňuje, nemůže být přijata jako polehčující okolnost odlišná od „výlučně pasivní nebo následovnické role“ výslovně uvedené v pokynech. I kdyby totiž bylo prokázáno, že chování žalobkyně bylo skutečně méně aktivní v porovnání s chováním ostatních účastníků, s ohledem například na její nepřítomnost na nizozemském trhu, pouze toto odstupňování by nemohlo odůvodnit snížení pokuty. Takové chování totiž svědčí pouze o menší snaživosti v provádění kartelové dohody, aniž by však zpochybnilo

plnou účast žalobkyně v ní, o čemž svědčí zejména její systematická účast na protisoutěžních schůzkách v rámci celé délky trvání protiprávního jednání a nedostatek poznatků, které by mohly prokázat zdrženlivost žalobkyně v uskutečňování cílů kartelové dohody.

- 81 Uplatnění předchozí rozhodovací praxe Komise také nemůže být přijato. Z ustálené judikatury totiž vyplývá, že Komise disponuje v rámci nařízení č. 17 při stanovování výše pokut určitým prostorem pro uvážení za účelem usměrňování chování podniků ve smyslu dodržování pravidel hospodářské soutěže (rozsudky Soudu ze dne 6. dubna 1995, *Martinelli v. Komise*, T-150/89, Recueil, s. II-1165, bod 59, ze dne 11. prosince 1996, *Van Megen Sports v. Komise*, T-49/95, Recueil, s. II-1799, bod 53, a ze dne 21. října 1997, *Deutsche Bahn v. Komise*, T-229/94, Recueil, s. II-1689, bod 127). Skutečnost, že Komise v minulosti použila pokuty určité úrovně na určité typy protiprávních jednání, ji tedy nemůže zbavit možnosti zvýšit tuto úroveň v mezích uvedených nařízením č. 17, pokud je to nezbytné k zajištění uplatňování politiky Společenství v oblasti hospodářské soutěže (rozsudek Soudního dvora ze dne 7. června 1983, *Musique Diffusion française a další v. Komise*, C-100/80 až C-103/80, Recueil, s. 1825, bod 109, rozsudky Soudu ze dne 10. března 1992, *Solvay v. Komise*, T-12/89, Recueil, s. II-907, bod 309, a ze dne 14. května 1998, *Europa Carton v. Komise*, T-304/94, Recueil, s. II-869, bod 89). Účinné použití pravidel Společenství v oblasti hospodářské soutěže naopak vyžaduje, aby Komise mohla kdykoliv přizpůsobit úroveň pokut potřebám této politiky (výše uvedený rozsudek *Musique Diffusion française a další v. Komise*, bod 109, a rozsudek Soudu ze dne 20. března 2002, *LR AF 1998 v. Komise*, T-23/99, Recueil, s. II-1705, bod 237).

- 82 Pokud jde zadruhé o bod žalobního důvodu vycházející z porušení povinnosti odůvodnění, je namísto nejprve odkázat na judikaturu citovanou v bodech 45 a 46 výše a konstatovat dále, že v napadeném rozhodnutí (viz body 76 a 77 výše) Komise v rámci odmítnutí udělit žalobkyni výhodu uplatňované polehčující okolnosti uvedla prvky posouzení, které ji vedly k tomu, že vůči žalobkyni nepoužila polehčující okolnost spočívající ve výlučně pasivní nebo následovnické roli. Nedopustila se tedy v této souvislosti žádného porušení povinnosti odůvodnění, která jí náleží.

- 83 Je tedy namístě učinit závěr, že se Komise rozhodla odmítnout uplatňovanou polehčující okolnost správně a s dostatečným odůvodněním. Druhý žalobní důvod tedy musí být zamítnut.

K třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení sdělení o spolupráci a zásady rovného zacházení

- 84 Třetí žalobní důvod se skládá ze dvou částí. V první části žalobkyně uplatňuje porušení sdělení o spolupráci a zásady rovného zacházení vyplývající z příznivějšího zacházení s Interbrew ze strany Komise. V druhé části žalobkyně uplatňuje porušení sdělení o spolupráci a zásady rovného zacházení vyplývající z totožného zacházení s žalobkyní na jedné straně a s Martens a Alken-Maes na straně druhé.

K první části vycházející z porušení sdělení o spolupráci a zásady rovného zacházení vyplývajícího z příznivějšího zacházení s Interbrew ze strany Komise

— Argumenty účastníků řízení

- 85 Žalobkyně uplatňuje, že její spolupráce v prokazování existence kartelové dohody týkající se prodeje piva pod značkou distributora musí být považována za srovnatelnou se spoluprací Interbrew a že Komise porušila zásadu rovného zacházení tím, že žalobkyni snížila výši pokuty pouze o 10 %, zatímco Interbrew o 50 %.

- 86 Jednak ze spisu a z napadeného rozhodnutí vyplývá, že ve dnech 14. ledna a 2. února 2000, tedy před oznámením námitek, zaslala Interbrew Komisi prohlášení odhalující existenci setkání týkajících se kartelové dohody o prodeji piva pod značkou distributora, jejichž předmětem byla cenová úroveň a rozdělení zákazníků. Komise shledala, že nepřetržitá a plná spolupráce Interbrew a její nezpochybnění věcné správnosti skutkových zjištění odůvodňují snížení výše pokuty o 50 %.
- 87 Jednak dne 5. dubna 2000 v odpovědi na žádost o informace ze dne 22. března 2000, tedy když ještě nevěděla o prohlášeních Interbrew a před oznámením námitek, žalobkyně prohlásila, že cenová úroveň prodeje pod značkou distributora v Belgii byla předmětem diskusí na čtyřech schůzkách. Žalobkyně mimoto prohlásila, že byly vyměňovány informace týkající se zákazníků a objemů. Ve své odpovědi na žádost o informace tedy žalobkyně stejně jako Interbrew potvrdila existenci jednání ve vzájemné shodě a výměny informací o prodejech pod značkou distributora v Belgii.
- 88 Žalobkyně v rámci dotazů Soudu na jednání tvrdila, přičemž se dovolávala rozsudku Soudu ze dne 29. dubna 2004, Tokai Carbon a další v. Komise (T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Recueil, s. II-1181, body 407 až 410), že na rozdíl od tvrzení Komise poskytla ve své odpovědi ze dne 5. dubna 2000 na žádost o informace ze dne 22. března 2000 informace, které jdou nad rámec informací, které má povinnost poskytnout na základě článku 11 nařízení č. 17. Jelikož odpověděla na žádost o informace, je namísteš shledat, že šlo o spolupráci, kterou Komise měla zohlednit na základě sdělení o spolupráci.
- 89 Žalobkyně tvrdí, že jelikož Martens zpochybnila existenci jednání ve vzájemné shodě týkajícího se cen a zákazníků a jelikož Alken-Maes se omezila na to, že nezpochybnila věcnou správnost skutkových zjištění uvedených v oznámení

námitek, pouze informace poskytnuté žalobkyní, které potvrzovaly informace poskytnuté Interbrew, umožnily konstatovat protiprávní jednání porušující článek 81 ES.

- 90 Prohlášení žalobkyně potvrzující prohlášení Interbrew byla zásadní pro prokázání protiprávního jednání a měla stejně rozhodující povahu jako prohlášení Interbrew. V každém případě skutečnost, že Interbrew odhalila existenci protiprávního jednání, nemůže sama o sobě odůvodnit tak významný rozdíl v zacházení, jaký uplatnila Komise.
- 91 Ve svém písemném vyjádření k dokumentům předloženým Komisí na žádost Soudu na jednání žalobkyně dodává, že z těchto dokumentů vyplývá, že se nachází ve zcela obdobné situaci jako Interbrew. Každý z těchto dvou podniků totiž odpověděl na žádost o informace na základě článku 11 nařízení č. 17 ze dne 11. listopadu 1999, respektive ze dne 22. března 2000, které měly stejný předmět, jelikož schůzky týkající se prodeje piva pod značkou distributora, které byly předmětem žádosti o informace ze dne 22. března 2000 zaslané žalobkyni, byly rovněž předmětem žádosti o informace ze dne 11. listopadu 1999 zaslané Interbrew. Žalobkyně a Interbrew tedy poskytly za stejných okolností obdobné údaje týkající se téhož protiprávního jednání, a jejich spolupráce byla tudíž totožná.
- 92 Žalobkyně se v tomto ohledu dovolává rozsudku Soudu ze dne 13. prosince 2001, *Krupp Thyssen Stainless a Acciai speciali Terni v. Komise* (T-45/98 a T-47/98, Recueil, s. II-3757, body 235 až 249), podle kterého pouze skutečnost, že podnik uznal vytýkaná skutková zjištění předtím, než tak učinil jiný podnik, nemůže být objektivním důvodem k rozdílnému zacházení s těmito podniky, jelikož posouzení stupně spolupráce poskytnuté podniky nemůže záviset na čistě náhodných faktorech, jako je pořadí, ve kterém jsou podniky dotazovány Komisí. Skutečnost, že Interbrew jako první odhalila existenci kartelové dohody v odpovědi na žádost o informace, tedy nemůže být objektivním důvodem rozdílného zacházení s žalobkyní a Interbrew.

- 93 Žalobkyně dodává, že dokumenty předložené Komisí potvrzují, že Komise tvrdí neprávem, že Interbrew dobrovolně poskytla informace o kartelové dohodě týkající se prodeje piva pod značkou distributora. Tyto informace totiž spadaly do rámce žádosti Komise o informace ze dne 11. listopadu 1999. Stupně spolupráce ze strany Interbrew a žalobkyně jsou o to více srovnatelné.
- 94 Komise uplatňuje, že stupeň spolupráce žalobkyně nebyl v ničem srovnatelný se spoluprací poskytnutou Interbrew, a že tedy nedošlo k žádnému porušení zásady rovného zacházení.
- 95 Dne 14. ledna 2000 totiž Interbrew spontánně poskytla informace, které dvakrát doplnila dne 2. a 8. února 2000, o kartelové dohodě týkající se prodeje piva pod značkou distributora, o jejíž existenci Komise tehdy nevěděla. Interbrew byla prvním, kdo poskytl informace o této kartelové dohodě, přičemž tyto informace byly kromě toho zcela použitelné Komisí jako důkazy dotčeného protiprávního jednání.
- 96 Žalobkyně poskytla informace pouze v rámci odpovědi na žádost o informace, která jí byla zaslána dne 22. března 2000. Poskytnuté informace, ačkoliv byly užitečné, nešly nad rámec odpovědi na žádost o informace a nebyly nepostradatelné ke shledání protiprávního jednání, jelikož toto posledně uvedené jednání již bylo prokázáno informacemi dobrovolně poskytnutými Interbrew. Skutečnost, že Komise tyto informace uvedla v napadeném rozhodnutí, kromě toho v žádném případě neznamená, že představují důkazy, které jsou nepostradatelné ke shledání protiprávního jednání a jdou nad rámec odpovědi na žádost o informace.
- 97 Ve svém písemném vyjádření ze dne 10. května 2005, týkajícím se písemného vyjádření žalobkyně ze dne 14. března 2005 k dokumentům předloženým Komisí na

žádost Soudu vznesenou na jednání, Komise výslovně zpochybňuje, že by se žalobkyně mohla důvodně dovolávat rozsudku Krupp Thyssen Stainless a Acciai speciali Terni v. Komise, bod 92 výše. Žalobkyně totiž přehlíží zásadní úvahu obsaženou v uvedeném rozsudku, tedy že porušení zásady rovného zacházení může být shledáno, pouze když dotyčné podniky poskytly totožné informace za obdobných okolností a ve stejné fázi správního řízení.

98 Jak z napadeného rozhodnutí, tak z dokumentů poskytnutých Komisí přitom vyplývá, že Interbrew a žalobkyně se zjevně nenacházely v obdobné situaci a že neposkytly totožné informace, ani že s Komisí nespolupracovaly stejným způsobem.

99 Žádost o informace ze dne 11. listopadu 1999 se žádným způsobem nevztahovala ke kartelové dohodě týkající se prodeje piva pod značkou distributora, o které Komise v dané době nevěděla. Interbrew přitom spontánně informovala Komisi o existenci této kartelové dohody, což vedlo Komisi k tomu, že Interbrew požádala o doplňující informace k této otázce. Interbrew tedy s Komisí spolupracovala velmi aktivně. Spontánní odhalení její účasti v kartelové dohodě týkající se prodeje piva pod značkou distributora je toho ilustrací a musí být odměněno.

100 Nelze tedy tvrdit, že otázky položené dne 11. listopadu 1999 Interbrew a dne 22. března 2000 žalobkyni byly položeny za obdobných okolností, ve stejné fázi správního řízení a že jejich odpovědi obsahovaly totožné informace. Obzvláště Interbrew poskytla zcela úplné informace o kartelové dohodě týkající se prodeje piva pod značkou distributora, zatímco žalobkyně nejprve v dopise ze dne 5. dubna 2000 odpověděla, že o protiprávním jednání porušujícím pravidla hospodářské soutěže nic neví a že obsahem schůzek byly legální otázky, a teprve poté přiznala skutečný obsah uvedených schůzek.

- 101 Komise uzavírá, že bez plné spolupráce Interbrew by žalobkyni nikdy nezaslala žádost o informace a že kartelová dohoda týkající se prodeje piva pod značkou distributora by nebyla odhalena. Šetření provedená v Belgii v rámci kartelové dohody Interbrew/Alken-Maes totiž neumožnila nalézt dokumenty týkající se této kartelové dohody.

— Závěry Soudu

- 102 Je namístě úvodem připomenout, že Komise ve svém sdělení o spolupráci stanovila podmínky, za kterých mohou být podniky spolupracující s Komisí v průběhu jejího šetření osvobozeny od pokuty nebo oprávněny ke snížení pokuty, kterou by jinak musely zaplatit (bod A 3 sdělení o spolupráci).
- 103 Co se týče použití sdělení o spolupráci v případě žalobkyně, není zpochybněno, že její chování musí být posouzeno na základě bodu D uvedeného sdělení, nazvaného „Podstatné snížení výše pokuty“.
- 104 Jednak je namístě připomenout, že podle judikatury je snížení pokuty z důvodu spolupráce ve správním řízení odůvodněno, pouze pokud chování dotčeného podniku umožňuje Komisi shledat existenci protiprávního jednání s menšími obtížemi a případně jej ukončit (rozsudky Soudu ze dne 14. května 1998, SCA Holding v. Komise, T-327/94, Recueil, s. II-1373, bod 156, a Krupp Thyssen Stainless a Acciai speciali Terni v. Komise, bod 92 výše, bod 270).

- 105 Jednak na základě čl. 11 odst. 1 nařízení č. 17 Komise v rámci plnění úkolů, které jí svěřuje článek 85 ES a předpisy přijaté podle článku 83 ES, může zejména shromažďovat všechny nezbytné informace od podniků a sdružení podniků, které jsou povinny na základě odstavce 4 uvedeného článku požadované informace poskytnout. Pokud podnik nebo sdružení podniků neposkytne požadované informace ve lhůtě stanovené Komisí nebo poskytne neúplné informace, může si je Komise v souladu s čl. 11 odst. 5 nařízení č. 17 vyžádat formou rozhodnutí a podnik nebo sdružení podniků se pak v případě přetrvávajícího odmítnutí poskytnout dané informace vystavuje pokutě nebo penále.
- 106 Spolupráce podniku v šetření tak neposkytuje nárok na žádné snížení pokuty, jestliže tato spolupráce nepřekročila rámec povinností, které pro něj vyplývají z čl. 11 odst. 4 a odst. 5 nařízení č. 17 (rozsudek Solvay v. Komise, bod 81 výše, body 341 a 342). Naproti tomu v případě, kdy podnik v odpovědi na žádost o informace podle článku 11 poskytne informace, které jdou jasně nad rámec informací, které Komise může požadovat na základě tohoto článku, je daný podnik oprávněn ke snížení pokuty (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 14. května 1998, Cascades v. Komise, T-308/94, Recueil, s. II-925, bod 262).
- 107 V tomto ohledu pokud v žádosti o informace podle čl. 11 nařízení č. 17 Komise, kromě položení čistě skutkových otázek a žádostí o poskytnutí existujících dokumentů, žádá podnik o popis cíle a průběhu řady schůzek, kterých se podnik účastnil, jakož i výsledků nebo závěrů z těchto schůzek, zatímco je jasné, že Komise má podezření, že účelem uvedených schůzek bylo omezení hospodářské soutěže, může taková žádost nutit dotazovaný podnik k přiznání účasti v protiprávním jednání porušujícím pravidla hospodářské soutěže, takže uvedený podnik není povinen odpovědět na tento typ otázek. V takovém případě skutečnost, že podnik

nicméně poskytne informace k těmto bodům, musí být považována za spontánní spolupráci podniku, která může odůvodnit snížení pokuty podle sdělení o spolupráci.

- 108 Je třeba rovněž připomenout, že v rámci posouzení spolupráce poskytnuté podniky Komise nemůže přehlédnout zásadu rovného zacházení, která je obecnou zásadou práva Společenství a která je podle ustálené judikatury porušena pouze tehdy, je-li se srovnatelnými situacemi zacházeno odlišně nebo s odlišnými situacemi stejně, není-li taková odlišnost objektivně odůvodněna (rozsudek Krupp Thyssen Stainless a Acciai speciali Terni v. Komise, bod 92 výše, bod 237 a uvedená judikatura).
- 109 V tomto ohledu je prokázáno, že rozdíl v zacházení s dotčenými podniky musí být dán nesrovnatelnou mírou spolupráce zejména v rozsahu, v němž byly poskytnuty různé informace v různých fázích správního řízení nebo za okolností, které nejsou obdobné (v tomto smyslu viz rozsudek Krupp Thyssen Stainless a Acciai speciali Terni v. Komise, bod 92 výše, body 245 a 246).
- 110 V projednávaném případě z bodů 360 a 361 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise přiznala žalobkyni snížení výše pokuty o 10 % z jediného důvodu, že posledně uvedená nezpochybnila věcnou správnost skutkových okolností zakládajících shledané protiprávní jednání, podle druhé odrážky bodu D 2 sdělení o spolupráci. Pokud jde o informace, které žalobkyně dne 5. dubna 2000 zaslala jako odpověď na žádost o informace ze dne 22. března 2000, Komise shledala, že tyto informace spadaly do rámce povinnosti, kterou má žalobkyně na základě článku 11 nařízení č. 17, a že jakkoliv mohly být tyto informace užitečné, nebyly nepostradatelnými důkazy k prokázání existence protiprávního jednání. Žalobkyně se tedy nemůže dovolávat stejného snížení pokuty, jaké bylo poskytnuto Interbrew.

- 111 Pokud jde o argumentaci žalobkyně, je namístě uvést, že posledně uvedená tvrdí, že informace, které poskytla Komisi ve své odpovědi ze dne 5. dubna 2000 na žádost o informace ze dne 22. března 2000, šly nad rámec informací, které byla povinna poskytnout podle článku 11 nařízení č. 17, a současně že informace, které poskytla, byly zásadní pro shledání protiprávního jednání ze strany Komise.
- 112 Je důležité v tomto ohledu zdůraznit, že i kdyby informace poskytnuté žalobkyní měly rozhodující význam, který jim posledně uvedená přikládá, poskytnutí těchto informací může v souladu s judikaturou uvedenou v bodech 104 až 106 výše odůvodnit snížení výše pokuty uložené žalobkyni pouze v rozsahu, v němž jdou uvedené informace nad rámec informací, jejichž poskytnutí může Komise požadovat podle článku 11 nařízení č. 17.
- 113 Přitom je nutno konstatovat, že informace poskytnuté žalobkyní v jejím dopise ze dne 5. dubna 2000 nešly nad rámec informací, které byla povinna poskytnout podle článku 11 nařízení č. 17. Žalobkyně se totiž z převážné části omezila na faktické zodpovězení žádosti o informace, pokud jde o dobu a totožnost účastníků čtyř schůzek a účel těchto schůzek.
- 114 I pokud by části dopisu ze dne 5. dubna 2001, podle kterých „byly vyměňovány informace o zákaznících, obchodní úpravě a objemech“ a podle kterých se závěry z těchto schůzek vztahovaly k „přijetí pevnějšího postupu, pokud jde o ceny“, mohly být vykládány jako uznání protiprávních skutkových okolností, které jde nad rámec informací, jejichž poskytnutí může Komise požadovat podle článku 11 nařízení č. 17, musí být toto každopádně vyloučeno s ohledem na jinou část odpovědi žalobkyně, která uvádí: „Výslovně však potvrzujeme, že tyto schůzky nevedly k cenovým kartelovým dohodám ani k rozdělení zákazníků.“ Ve světle takového popření nelze

mít za to, že skutečnost, že určité části odpovědi žalobkyně naznačují existenci výměny informací a záměr účastníků schůzek přijmout pevnější postup, pokud jde o ceny, umožnila Komisi shledat existenci protiprávního jednání s menšími obtížemi.

- 115 Je tedy namístě učinit závěr, že žalobkyně ve své odpovědi ze dne 5. dubna 2000 na žádost o informace ze dne 22. března 2000 neposkytla Komisi informace jdoucí nad rámec informací, které byla povinna poskytnout podle článku 11 nařízení č. 17, a že nemůže být oprávněna ke snížení výše pokuty, která jí byla uložena, v souladu s judikaturou uvedenou v bodě 106 výše.
- 116 Argument, podle kterého zacházení údajně zvýhodňující Interbrew z důvodu, že posledně uvedená poskytla Komisi informace, které nebyla povinna poskytnout, bylo nerovným zacházením, tedy musí být považován za nerelevantní.
- 117 První část třetího žalobního důvodu tedy musí být zamítnuta.

K druhé části vycházející z porušení sdělení o spolupráci a zásady rovného zacházení vyplývajícího ze stejného zacházení s žalobkyní na jedné straně a s Martens a Alken-Maes na straně druhé

— Argumenty účastníků řízení

- 118 Žalobkyně se domnívá, že existuje zásadní rozdíl mezi mírou spolupráce, kterou poskytla Komisi, a mírou spolupráce, kterou doložila Martens a v menší míře Alken-

Maes. Skutečnost, že každý z těchto tří podniků získal stejné snížení pokuty o 10 %, tedy svědčí o porušení zásady rovného zacházení.

- 119 Žalobkyně poskytla Komisi spolupráci rozhodujícího významu. V odpovědi ze dne 5. dubna 2000 na žádost Komise o informace tak žalobkyně prohlásila, že na dotyčných schůzkách byla projednávána otázka cenové úrovně prodeje pod značkou distributora a že byly vyměňovány informace týkající se zákazníků a objemů. Žalobkyně mimoto ve své odpovědi na oznámení námitek potvrdila, že na schůzkách byla projednávána otázka cenové úrovně. Tyto informace, které se shodují s informacemi poskytnutými Interbrew, přitom měly pro Komisi rozhodující význam, jelikož jí umožnily shledat existenci protiprávního jednání porušujícího článek 81 ES. Nakonec žalobkyně poukazuje na plnou a nepřetržitou spolupráci v průběhu řízení.
- 120 Ze spisu naopak vyplývá, že Martens ve své odpovědi ze dne 6. dubna 2000 na žádost Komise o informace ze dne 22. března 2000 podle článku 11 nařízení č. 17 vůbec nezmínila, že na dotyčných schůzkách byla projednávána otázka cenové úrovně a rozdělení zákazníků. V odpovědi na oznámení námitek Martens dokonce výslovně zpochybnila, že na těchto schůzkách byly uzavřeny dohody v oblasti cen nebo rozdělení trhů, a naopak zpochybnila pravdivost prohlášení Interbrew. Zpochybnění existence protiprávního jednání ze strany Martens je ostatně potvrzeno napadeným rozhodnutím, když Komise uvedla, že Martens se v průběhu řízení spokojila s tím, že spolupracovala způsobem urychlujícím průběh řízení.
- 121 Pokud jde o Alken-Maes, odpověď, kterou poskytla dne 5. dubna 2000 na žádost Komise o informace ze dne 22. března 2000, neobsahuje výslovné potvrzení existence jednání ve vzájemné shodě v oblasti cenové úrovně nebo rozdělení zákazníků. V napadeném rozhodnutí se Komise spokojila se zmínkou, že Danone

jménem Alken-Maes nezpochybnila, že na schůzkách byla projednávána otázka cen a rozdělení zákazníků.

- 122 Z porovnání míry spolupráce Martens a Alken-Maes s mírou spolupráce žalobkyně má tedy jasně vyplývat, že Komise porušila zásadu rovného zacházení tím, že postavila žalobkyni a tyto dva další podniky na stejnou úroveň. V rozporu s tvrzením Komise zašla žalobkyně nad rámec nezpochybnění skutkových zjištění, když ve své odpovědi ze dne 5. dubna 2000 na žádost o informace předložila zásadní prohlášení o účelu a dosahu schůzek týkajících se kartelové dohody o prodeji piva pod značkou distributora.
- 123 Komise zaprvé zdůrazňuje, že ačkoliv úroveň snížení výše pokut uložených žalobkyni, respektive Martens, je totožná, důvody k těmto snížením jsou odlišné. Zatímco žalobkyně získala snížení své pokuty za nezpochybnění věcné správnosti skutkových zjištění, Martens získala své snížení na základě spolupráce v řízení. Žádný z těchto dvou podniků nezískal snížení za nezpochybnění věcné správnosti skutkových zjištění a současně snížení za spolupráci v řízení.
- 124 Vzhledem k tomu, že žalobkyně se implicitně odvolává na neodůvodněnou povahu snížení výše pokuty poskytnutého Martens, Komise uplatňuje, že podle ustálené judikatury nemůže být v oblasti pokut přijata argumentace, podle které by mělo být žalobkyni uděleno protiprávní snížení na základě zásady rovnosti. Žalobkyni tedy může být příznáno dodatečné snížení pouze na základě rozsahu její vlastní spolupráce. Žalobkyně se přitom spokojila se splněním své povinnosti odpovědět na žádost o informace, která jí byla zaslána na základě článku 11 nařízení č. 17, aniž by šla nad rámec toho, co byla povinna sdělit, přičemž rozsah její spolupráce nepřesáhl nezpochybnění věcné správnosti skutkových zjištění, které Komise vzala v úvahu.

125 Pokud jde zadruhé o situaci žalobkyně, respektive Alken-Maes, Komise zdůrazňuje, že jsou stejné v rozsahu, v němž se omezily na nezpochybnění věcné správnosti dotyčných skutkových zjištění. Je tedy logické, že s nimi bylo zacházeno stejně.

— Závěry Soudu

126 Jelikož první část třetího žalobního důvodu byla zamítnuta, žalobkyni bylo správně přiznáno snížení její pokuty o 10 % z jediného důvodu, který spočíval v jejím nezpochybnění věcné správnosti dotyčných skutkových zjištění.

127 Argument, podle kterého bylo přiznání snížení o 10 % pokuty společnosti Martens Komisí porušením zásady rovného zacházení v neprospěch žalobkyně v tom, že Martens, která neuznala skutková zjištění, neměla být oprávněna k takovému snížení, tedy musí být považován za nerelevantní.

128 Žalobkyně se kromě toho nachází v naprosto srovnatelné situaci, jako je situace Alken-Maes, které bylo na základě druhé odrážky bodu D 2 sdělení o spolupráci rovněž uděleno snížení pokuty o 10 % za nezpochybnění věcné správnosti skutkových zjištění. Nelze tedy shledat žádné porušení zásady rovného zacházení mezi žalobkyní a Alken-Maes.

129 Z toho vyplývá, že druhá část žalobního důvodu musí být zamítnuta a stejně tak musí být zamítnut žalobní důvod v plném rozsahu

130 Za těchto podmínek musí být žaloba zamítnuta v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 131 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je namístež posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

Soud (pátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**

- 2) **Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Jürimäe

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 6. prosince 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

M. Vilaras

Obsah

Právní rámec	II - 5266
Skutkový základ sporu	II - 5269
Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	II - 5276
Právní otázky	II - 5278
K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení povinnosti odůvodnění, jakož i čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a pokynů, z důvodu nesprávného posouzení skutečné hospodářské schopnosti žalobkyně způsobit významnou škodu jiným subjektům, zejména spotřebitelům	II - 5278
K první části vycházející z porušení povinnosti odůvodnění z důvodu nevymezení tržního segmentu prodeje piva pod značkou distributora jako relevantního trhu	II - 5279
— Argumenty účastníků řízení	II - 5279
— Závěry Soudu	II - 5280
K druhé části vycházející z porušení čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a pokynů z důvodu nesprávného posouzení skutečné schopnosti žalobkyně způsobit významnou škodu jiným subjektům, zejména spotřebitelům	II - 5285
— Argumenty účastníků řízení	II - 5285
— Závěry Soudu	II - 5286
K druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení jednak pokynů, z důvodu nesprávného posouzení role, kterou hrála žalobkyně v kartelové dohodě, a jednak povinnosti odůvodnění	II - 5288
Argumenty účastníků řízení	II - 5288
Závěry Soudu	II - 5290
	II - 5307

K třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení sdělení o spolupráci a zásady rovného zacházení	II - 5293
K první části vycházející z porušení sdělení o spolupráci a zásady rovného zacházení vyplývajícího z příznivějšího zacházení s Interbrew ze strany Komise	II - 5293
— Argumenty účastníků řízení	II - 5293
— Závěry Soudu	II - 5298
K druhé části vycházející z porušení sdělení o spolupráci a zásady rovného zacházení vyplývajícího ze stejného zacházení s žalobkyní na jedné straně a s Martens a Alken-Maes na straně druhé	II - 5302
— Argumenty účastníků řízení	II - 5302
— Závěry Soudu	II - 5305
K nákladům řízení	II - 5306